

Szégyelld magad, Alinda!

2018 augusztus 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A liberális értelmiségiek felsőbbrendűségi tudatukban szerény személyemen gúnyolódnak.

Olvasom bizonyos Veiszer Alinda munka nélküli újságíró legújabb hakniját, amelyben hosszasan elmélkedik ama példátlan és szerinte tarthatatlan helyzetről, hogy más emberek másként látják a világot, urambocsá', még felületet is kapnak, hogy vállalhatatlan gondolataikat kifejthessék.

Szerinte máshogy gondolkodni, más értékrend szerint élni, a politikai térfél ellentétes oldalán elhelyezkedni – értsd: a a liberalizmus helyett a jobboldalhoz vonzódni – olyan tulajdonságok, amelyek miatt alkalmatlanná válnak a hozzám hasonlók arra a nemes feladatra, hogy újságírók lehessenek.

Halmazatilag Alinda azt is megemlíti, hogy aki egy időben balettművészként kereste a kenyérrevalót, az nyilvánvalóan nem tekinthető publicistának. Mert csak. Szerinte az nem újságírás, ha egy kiöregedett balett-táncos hülyeségeket ír. Egyébként ezt a gondolatot több magát betiltottnak és nem létezőnek hazudó médium is átvette, mintegy ezt a mondatot tartván az interjú legfontosabbnak üzenetének, ilyesformán százezrek értesülhettek Alinda rendkívül sajtósági és egyedi szólásszabadság-értelmezéséről.

Miután legjobb tudomásom szerint a balettművész múltú újságírók meglehetősen alulreprezentáltak, így eme roppant hízelgő és részben – részben, hiszen ebben a szezonban két főszerepet is volt lehetőségem eltáncolni – igaz titulust nem tudom nem magamra venni. Persze értem én, miért kaptam a szűrást, hiszen Alinda munkássága nem egy esetben verte ki nálam a biztosítékot és kapta meg tőlem azt, ami járt neki. Több alkalommal elemeztem buta és tartalmatlan, a semmiből induló és ugyanoda, a semmibe tartó beszélgetéseit. Azokat a dögunalmas interjúkat, amelyekre a nézők sem voltak kíváncsiak.

Az Alinda című műsor – hiszen mi másról nevezünk el egy műsort, ha nem saját magunkról – katasztrofálisan rossz nézőszámokat produkált. Nem nagy meglepetés ez. A szűk családon és a közvetlen munkatársakon kívül bántóan kevés embert tudtak a végtelen hosszúságúnak tűnő, valójában mindössze 45 perces interjúkat a tévé képernyője elé tartani. Pedig az évek során számtalan érdekesebbnél érdekesebb művész kapott meghívást. Nemelegyszer én magam is érdeklődve vártam egy-egy vendéget, egy-egy beszélgetést. De végül mindegyikben csalódnom kellett.

Alinda egyszerre képtelen volt kilépni abból a biztonságos, kitaposott és kellemetlen illatú papucsából, amelyben alapos, de mindössze húszperces Google-keresést gondolt az interjúra való felkészülés legfontosabb momentumának. Az összes Alinda által vezetett interjú kockázatmentes, megúszós hakni. Semmit olyat nem tudunk meg, amit mi magunk ne tudnánk kideríteni egy öreg, de még működőképes személyi számítógép segítségével. Alinda egyik legcsodálatosabb tulajdonsága, hogy még olyan ismert emberek, mint Anger Zsolt, Verebes István vagy Trokán Nóra meghívásával is mély álomba tudja ringatni a műsorára kapcsolókat.

Pedig az imént felsorolt alkotók egy tartalmasabb hét alatt olyan színházi és magánéleti sztorikat szoktak felhalmozni, amelyek alapján több izgalmas és fordulatos családregény is megíródhatna.

De Alinda alkalmatlan arra, hogy valami izgalmasat, valami újszerűt hozzon ki a beszélgetőpartnereiből. Vagy csak a valóságot. Vagy bármit, ami lekötne a nézőt. Én is, de mások is megírták már, hogy Alindának két fétise van. Az egyik Kaposvár, a másik a Katona József Színház. (Ez utóbbi egyébként nekem is az egyik kedvenc színházam.)

Az összes interjújába megpróbálja belegyömöszölni a Katona József Színházat. Ha mondjuk az alanya soha életében nem játszott a Kecskeméti utcai épületben, legalább úgy, hogy „Ugye, nagy hatással volt rád, amikor megnézted a Katonában ezt a darabot?”; „Ugye, a Katonában látott darab miatt találtad meg a saját, az igazi hangodat?”; „Ugye, hallottál már a Katonáról?”.

Azt is érdemes lenne megvizsgálni, hogy mennyire tekinthető etikus újságírói magatartásnak, hogy Alinda életvitelszerűen reklámozta a Katona József Színházat.

Kevésbé ismert tény, hogy a politikusnak készülő műsorvezetőnek a teátrum alkalmazottjaként promotálta a színház művészeit, a Katona produkcióit és egyáltalán az intézményt magát. Bizony. Alindának állandó műsora, így rendszeres jövedelme is volt, amit a Katona szorgos pénzügyesei bérszámfejtettek minden hónap elején a most már munka nélkülivé vált műsorvezetőnek.

A hajánál fogva, rendkívül izzadságszagúan odarángatott Katona József Színház hívatlan vendégként szinte minden alkalommal ott trónolt a Hír TV igénytelenül berendezett stúdiójában.

Ami, mondom, különösebben nem lenne zavaró, ha Alinda nem kapott volna ezért a kéretlen odarángatásért egy csinosabb összeget a teátrumtól. Hogy értse a kedves olvasó: ha én mondom teljesen ?szintén, érdekfizetség és viszonzás nélkül, hogy Magyarország egyik legnagyobb színháza a Katona, az teljesen más, mint ha valaki olyan állítja, aki mondjuk talán pont most, a Katonától kapott pénz?l nyaral valamelyik homokos vagy épp sziklás tengerparton.

Veiszer Alinda, talán mondanom sem kell, a végletekig elfogult politikailag. A tipikus belpesti, elitista liberális értelmiségi megtestesít?je. Örök aláíró, örökös megélhetési aláíró. Folyton aggódó.

Ami megint csak nem lenne hiba, én a liberálisokkal ellentétben nem gondolom, hogy illegitim lenne másként gondolkodni és folyton a diktatúrától rettegni, hiszen demokráciában élünk, tumbol a szólásszabadság, mindenki attól retteg, amihez kedvet érez, azonban a kormányváltásért agitálni és közben objektív újságíróként hivatkozni magunkra, szerény véleményem szerint nem túl hiteles.

Az ugyanis nem egyetemes igazság, tehát nem objektív tény, hogy a kormány rossz és le kell váltani. Ez egy szubjektív vélemény. Mondom úgy, hogy Alinda is megértse: nem objektív.

Ahogy az sem, ha valaki, esetükben Alinda úgy emeli magát a „függetlenobjektív” újságírók képzeletbeli dobogójának els? helyére, hogy az ominózus interjújában arról beszél, politikus szeretne lenni. (A bukott SZDSZ-be egyébként simán beférne.) Legendás szerénységér?! mindent elmond, hogy Alinda minimum az oktatási vagy kulturális miniszteri posztot célozná meg. Azalatt ne is keressék!

Persze csak abban az esetben, ha egyszer majd úgy dönt, hogy hosszú és kitartó könyörgések hatására nagy durcásan, de elvállalja valamelyik tárca vezetését, ezzel mintegy csodálatos lényét Magyarországnak ajándékozva. Végezetül engedjen meg az olvasó egy személyes megjegyzést.

Amióta írok, megszoktam már – tényleg nem újdonság –, hogy a magukat liberális értelmiséginek hazudó újságírók ha épp nem azzal vannak elfoglalva, hogy a Billy Elliot cím? darab kapcsán a saját fels?bbrend?ségüket bizonygatva a balett és a balettm?vészek nagyszer?sége mellett tesznek h?ségesküt, akkor szerény személyemen gúnyolódnak.

Azon, hogy balettm?vész voltam s kicsit talán vagyok. Gúnyolódnak, és következetlen módon, aljas indokból, politikai alapon züllesztik szitokszóvá a balettm?vész kifejezést.

Meg persze buziznak, hisz a magyar libsi értelmiségit onnan lehet akár több száz méterr?! is megismerni, hogy az ellenoldalon elhelyezked?ket politikai alapon buzizza, persze csak azután, ha aláírta a szokásos, heti rendszerességgel megfogalmazott kiáltványt, amelyben a Magyarországon tumboló homofóbia miatt aggódik.

Ez nem újdonság. Ez náluk alap. De hogy egy magát kulturális újságírónak tekint? televíziós személyiség is lesüllyedjen arra az alpári szintre, ahol cinkosan kikacsintva szoktak balettosozni, az egészen megdöbbent?.

Szégyelld magad, Alinda!

Apáti Bence - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
